

Milí moji,

prihovám sa k vám na začiatku tohto mimoriadneho čísla nášho zborového časopisu Evanjelic.

Mimoriadneho preto, lebo okolnosti, za ktorých vychádza sú mimoriadne. Ešte pred mesiacom sme si nemysleli, že tohtoročné Veľkonočné sviatky budeme musieť tráviť doma v tom najužšom rodinnom kruhu. Nestretneme sa síce osobne v chráme ako Božia rodina, rodina spišskobelianskeho cirkevného zboru, ale budeme spolu v duchu pri spoločných domácich pobožnostiach, prípadne pri televíznych alebo rozhlasových prenosoch.

K tomu, aby sme nestratili kontakt s naším nebeským Otcom ani počas tohtoročnej netradič-

nej Veľkej noci, nech Vám poslúžia aj nasledujúce riadky, ktoré Vás, verím, budú sprevádzať nadchádzajúcimi slávnostnými dňami.

Takto, cez papier a písmenká, sa k Vám prihovám už mesiac. Je to nová, iná forma 😊 Snáď sa čoskoro stretneme aj osobne!

Milí moji,

prajem Vám požehnané netradičné Veľkonočné sviatky 2020. Nechajme sa aj v týchto dňoch naplniť Božím pokojom a prežime sviatky ukrižovania a zmŕtvychvstania nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista v kruhu našich rodín! Teším sa na spoločné stretnutie! Dovtedy, nech Vás náš Pán opatruje a chráni!

Prajem vám požehnané chvíle v kruhu Vašich rodín pri čítaní

pašiového príbehu a zvesti Božieho slova!

budete môcť počuť aj Pastiersky list našich bratov biskupov

Zároveň pripájam informáciu o službách Božích, ktoré budete môcť sledovať (počúvať alebo pozeráť) v médiách.

Každú stredu máme možnosť vypočuť si pobožnosť, **od 17:30h Rádio Regina**.

Veľký piatok - 10. apríl 2020

- rozhlasové pašiové služby Božie z Banskej Bystrice – **9:05h Rádio Regina**, káže Ján Hroboň, biskup ZD, pašie čítajú Slávka a Daniel Košťalovci

- televízne pašiové služby Božie z Bratislavy – Legionárskej – **10:00h Jednotka**, káže Martin Šefranko, liturguje Ondrej Majling, pašie čítajú Katarína Martinková a Pavol Galáš

Veľkonočná nedeľa - 12. apríl 2020

- televízne slávnostné služby Božie z Modry – **15:00h TA3**, tu

A ponuka z **CZ Poprad** od brata farára Michala Findru:

„V tejto novej situácii je veľa ponúk na internete k službám Božím, k zamysleniam nad Božím slovom. Robíme tak aj u nás v zbore. Nie všetci ľudia však majú internet, a tak môžete informovať, že Popradská televízia dáva vždy v nedeľu o 10:00 zamyslenia farárov z Popradu. My evanjelici tam máme vždy tiež svoju časť. Reprízy sú v utorok a vo štvrtok.“

Modlime sa, aby nám Pán Boh pomohol prekonať tieto ťažké chvíle!

Vaša zborová farárka

DOMÁCA POBOŽNOSŤ**NA ZELENÝ ŠTVRTOK****9. APRÍL 2020****1. Úvod**

V mene Boha: Otca i Syna
i Ducha Svätého. Amen.

2. PIESEŇ ES 109**3. ODRIEKANIE 10 BOŽÍCH PRIKÁZANÍ**

Aby sme si všetci spoločne pripomenuli Boží zákon, odriekajme spoločne Desiat' Božích prikázaní:

Ja som Hospodin, tvoj Boh ...

**4. ČÍTANIE NOVOZMLUVNÉHO TEXTU
(J 13,1-15)**

Slovo Božie Novej zmluvy je napísané v Evanjeliu podľa Jána, v 13. kapitole, vo veršoch 1 - 15:

„¹ Bolo pred veľkonočnými slávnosťami. Ježiš vedel, že prišla Jeho hodina odísť z tohto sveta k Otcovi, a keďže miloval svojich, ktorí boli na svete, dokonale im preukázal lásku. ² Keď totiž večerali, diabol už vnukol do srdca

Judášovi, synovi Šimona Iškariotského, aby Ho zradil. ³ (Ježiš) vediač, že Mu Otec všetko dal do rúk a že od Boha vyšiel a k Bohu ide, ⁴ vstal od večere, zložil rúcho a vezmúc zásteru, opásal sa. ⁵ Potom naliať vodu do umývadla, začal umývať učenikom nohy a utierať zásterou, ktorou bol opásaný. ⁶ Tak prišiel až k Šimonovi Petrovi, ale ten Mu povedal: Pane, Ty mi umývaš nohy? ⁷ Ježiš mu riekol: Čo ja robím, to teraz nechápeš, ale potom pochopíš. ⁸ Povedal Mu Peter: Pane, nikdy mi nebudeš umývať nohy! Odpovedal mu Ježiš: Ak ťa neumyjem, nemáš so mnou podiel. ⁹ Tu Mu povedal Šimon Peter: Pane, nielen nohy, ale aj ruky a hlavu (mi umy)! ¹⁰ Ježiš mu riekol: Kto sa okúpala, nepotrebuje sa umývať - iba ak nohy - a celý je čistý; aj vy ste čistí, ale nie všetci. ¹¹ Poznal totiž svojho zradcu, preto povedal: Nie všetci ste čistí. ¹² Keď im umyl nohy a obliekol si rúcho a znovu si sadol, riekol im: Či viete, čo som vám učinil? ¹³ Vy ma nazývate Majstrom a Pánom, a

dobře hovoríte, lebo tým som.¹⁴ Keď teda ja, Pán a Majster, umyl som vám nohy, aj vy ste povinní navzájom si umývať nohy;¹⁵ dal som vám totiž príklad, aby ste aj vy činili tak, ako som vám ja učinil.“ Amen.

5. PÍSEŇ ES 102

6. ZAMYSLENIE NAD BOŽÍM SLOVOM (2M 12,1.3.4.6.7)

S úctou voči Božiemu slovu, povstanúc, vypočujme si slová z Písma svätého, ktoré sú napísané v 2. knihe Mojžišovej, v 12. kapitole, kde vo veršoch 1., 3., 4., 6. a 7. v mene Božom čítame tieto slová:

„¹ Potom riekol Hospodin Mojžišovi a Áronovi v Egypte: ³ Povedz celému zboru Izraela: Desiateho dňa tohto mesiaca nech si každý zaobstará baránka pre rodinu, baránka na domácnosť. ⁴ Ak je však domácnosť malá na baránka, nech si ho zaobstará so svojím susedom, ktorý je najbližšie jeho domu, podľa počtu duší; podľa toho, kto koľko zje, počítajte aj baránkov. ⁶ Budete ho

opatrovať až do štrnásteho dňa tohto mesiaca; potom ho navečer zareže celé zhromaždenie zboru Izraela. ⁷ Nech vezmú z krvi a natrú obe veraje a vrch dverí tých domov, v ktorých ho budú jesť.“ Amen. To sú slová z Písma Svätého.

Milí bratia a sestry!

Stojíme na prahu Veľkonočných sviatkov, ktoré každoročne prichádzajú najskôr s výzvou ku pokániu, so svedectvom o smrti Pána Ježiša, ale potom aj s radostnou zvesťou o Jeho vzkriesení. Tie tohtoročné sviatky však budú bez spoločenstva v chráme, a tým aj bez možnosti činiť pokánie v spoločenstve veriacich. Nemôžeme sa zúčastniť spoločnej Večere Pánovej, ale pokánie činiť môžeme aj vo svojich domovoch. Dnešný deň je pozvaním ku pokániu.

Izraelský ľud si zachovával jednu veľmi peknú tradíciu. Pri veľkonočnej večeri sa vždy najmladší člen rodiny opýtal na význam celého tohto sviatku a najstarší člen rodiny potom prerozprával všetky udalosti, ktoré sa

stali pri východe Izraelského ľudu z Egypta. Rozprávali o tom, ako Boh zvláštnym a predivným spôsobom vyslobodil svoj ľud z otroctva. Takýmto spôsobom bola zaručená kontinuita viery Izraelského ľudu a vedomia toho, čo Boh spôsobil pre ich život v súčasnosti. Staršie generácie odovzdávali svojimi kázňami základ viery pre budúcu generáciu.

Kto z nás by vedel svojim deťom prerozprávať o čo ide pri veľkonočných sviatkoch? Aké by malo byť naše svedectvo?

Čo urobil Boh v dávnej dobe? To je otázka na pripomenutie si mnohého, čo Boh vykonal v tomto svete. Mohli by sme povedať, že to práve Boh od stvorenia sveta mnohé vykonal a človek bol pri všetkých dôležitých veciach iba pozorovateľ a v tom lepšom prípade služobník Božej vôle. Boh stvárnil túto zem tak aby sme na nej mohli žiť. Udalosti o ktorých sme čítali sú tiež Božím konaním v živote Jeho ľudu. Veď to On poslal Mojžiša aby vyviedol Izraelcov z otroctva. Bohu sa nepáčilo postavenie Jeho ľudu v Egypte. A keď sa faraón zatvrdil

a nechcel Izraelcov pustiť, bol to On, ktorý poslal anjela zhubcu, aby zlomil faraónovu tvrdosť a dosiahol slobodu svojho ľudu. A pri desiatej egyptskej rane máme zaznamenané v našom texte: „Potom riekol Hospodin...“ Teda opäť je to Boh, ktorý dáva Mojžišovi a Áronovi múdrosť aby vedeli, čo majú robiť. Kde je tu človek? Je tu iba ako nástroj v rukách Božích. Či dokázal Mojžiš s Áronom niečo kvalitné pri tomto Božom diele vykonať? Čo urobil Mojžiš, keď ho Boh povolal – hľadal výhovorky prečo to nemá byť on, čo vykoná toto dielo. A Áron? Ten bol schopný tak odliať zlaté teľa – nič lepšie ho nenapadlo, keď prestal mať pevnú pôdu pod nohami, ktorú mu poskytovala Mojžišova prítomnosť. Ale Boh konal. Pôsobil pri týchto svojich služobníkoch a dnešný sviatok aj tie nastávajúce dni sú práve na to vhodné, aby sme si vždy pripomínali – Boh koná a my sme nástroje v rukách Hospodínových. Chceš byť, človeče, užitočný? Tak počúvaj a pripomínaj si deje, udalosti Starej i Novej

zmluvy aby si chápal, že Boh koná.

Biblické deje si nečítame a nepripomíname len tak. Nie sú to len pekné príbehy odohrávajúce sa v minulosti, v živote ľudí, ktorí sa už dávno pominuli a zostala len zašlá sláva. Čo Boh pôsobil v ich živote malo dosah na všetky generácie ľudí doteraz a má dosah i konkrétne dôsledky na náš život dnes. Práve preto kázal Hospodin pripomínať starším generáciám to, čo spôsobil v ich živote, aby si tí mladší boli vedomí Božej prítomnosti v živote rodičov, a tak aj v ich živote. Ide tu o príklad osobného svedectva viery, kde deti na svojich rodičoch majú vidieť Božie pôsobenie. Sme rodičmi, ktorým na vzťahu viery záleží? Potom to máme povedať aj svojim deťom, lebo je to dôležité. Stretnime sa spoločne a povedzme svojim deťom o tom, čo Boh spôsobil dobré a požehnané v našich životoch. Naučte sa doma medzi svojimi rozprávať o Bohu od tých starozmluvných dejov až po tie udalosti týkajúce sa vás dnes.

Izraelci sa mali pripraviť na odchod. Hospodin dáva Moj-

žišovi a Áronovi presné pokyny, čo je potrebné urobiť pre záchranu a na cestu slobody. Aby prvorodené zostalo nažive a cesta do zaslúbenej krajiny bola otvorená, je potrebný baránok. Je potrebná jeho obeť, je potrebné vyliat' jeho krv a natrieť obe veraje dverí a vrch dverí tých domov, v ktorých ho budú jesť. Izraelci mali jesť baránkovo telo. Krv baránkova vyliata na dreve zachránila a bola základom pre novú cestu života. Cestu dlhú, namáhavú, plnú ťažkostí, ale cestu, ktorá bola zavŕšená nádherným cieľom – Kanaán.

Keď si tieto udalosti dnes pripomíname má to zmysel v tom, aby sme videli a poznali, že nás dnes zachraňuje krv vyliata na dreve. Je to krv Baránka, ktorého Boh poslal v plnosti času. Bol to Baránok bez chyby. A Jeho krv vyliata na dreve kríža je krvou, ktorá zachraňuje z otroctva hriechu. Tak ako Izraelský ľud bol v otrockom zajatí Egypta sme my zajatí vlastným hriechom. Čím viac hovoríme o slobode, tým väčší priestor dávame hriechu, pretože pre človeka sloboda znamená posú-

vane hraníc toho, čo sa môže a čo nie. Alebo inak povedané: viac dáme na ľudí ako na Božie slovo. A z takéhoto otroctva je možné byť vyslobodený jedine krvou vyliatou na dreve. Krvou Pána Ježiša vyliatou na dreve kríža: „*Keď jedli, vzal Ježiš chlieb, dobrorečil, lámal a dával učeníkom hovoriac: Vezmite, jedzte! Toto je moje telo. Potom vzal kalich, dobrorečil, dal im a riekol: Pite všetci z neho! Lebo toto je moja krv novej zmluvy, ktorá sa vylieva za mnohých na odpustenie hriechov.*“ (Mt 26, 26 – 28) Večera Pánova je cestou záchrany pre nás dnes.

A opäť koná Boh. Tak ako vtedy v Egypte človek nič neurobil tak aj dnes stojí človek vo chvíli svojho hriechu a jediný, čo môže povedať vedomý si svojej biedy sú slová apoštola Pavla: „*Biedny ja človek! Kto ma vytrhne z tohto tela smrti?*“ (R 7, 24). Človek hriešny, nemohúci a Boh konajúci. Tak ako si Izraelci ničím nezaslúžili slobodu, tak my si ničím nazeľujeme odpustenie. Ale predsa Boh v Kristovi otvára dvere na cestu do nebies. Večera Pánova

a prijatie tých darov Božej milosti sú otvorenými dverami do nebies. Tak ako krv toho baránka v Egypte otvorila dvere Izraelcom k slobode, tak telo a krv Pána Ježiša vo Večeri Pánovej otvára dvere k slobode dietok Božích. Tak ako Izraelci museli ešte mnoho putovať, tak táto cesta kresťanskej slobody je ešte namáhavá, popretkávaná rôznymi skúškami, bolesťami. Tak vyznávajte svoje hriechy a vykročte na cestu slobody a záchrany. Na tejto ceste máme pri sebe nebeského Otca, ktorý koná! Amen.

Pomodlime sa: Nebeský Otče, Ty si tak miloval tento svet i nás, že si poslal svojho Syna, aby nás svojou smrťou vykúpil z hriechov a večnej smrti. Pane Ježiši Kriste, ďakujeme Ti, že si ustanovil sviatosť svätej Večere, že nás pozývaš k svojmu stolu, aby si nás nasýtil svojím telom a napojil svojou krvou na odpustenie našich hriechov. Ďakujeme Ti za Tvoje spoločenstvo s nami, hriešnymi a nehodnými. Ďakujeme Ti aj za spoločenstvo s našimi bratmi a sestrami, s ktorými sa máme podieľať na daroch

Tvojej milosti pri svätej Večeri. Daj, prosíme, aby sme k Tvojmu stolu pristupovali v pokání a úprimnom vyznávaní svojich hriechov a tak sa stali hodnými tých darov, ktoré nám dávaš. Nevieme slovom vyjadriť svoju vďaku za obeť, ktorú si priniesol aj za nás. Prosíme Ťa, daj, aby sme s vďakou voči Tebe a s láskou k našim blíznym prijímali tieto dary. Zostaň s nami, zmocňuj nás k novému životu, v ktorom by sme sa v skutkoch lásky a milosrdenstva dokazovali ako Tvoji nasledovníci. Daj nám pamätať aj na našu smrť; a keď nás povoláš z tejto časnosti, daj nám sláviť nebeské hody v Tvojej sláve na veky. Amen.

Teraz spoločne odriekajme modlitbu Pánovu: Otče náš, ktorý si v nebesiach...

7. PÍSEŇ ES 111

8. ZÁVEREČNÉ POŽEHNANIE

Prijmite požehnanie: Boh nádeje nech vás naplní všetkou radosťou a pokojom vo viere, aby ste sa mocou Ducha Svätého rozhojňovali v nádeji. Amen.

DOMÁCA POBOŽNOSŤ NA

VEĽKÝ PIATOK S ČÍTANÍM PAŠÍ

10. APRÍL 2020

1. ÚVOD

V mene Boha: Otca i Syna i Ducha Svätého. Amen.

2. PÍSEŇ ES 111

3. ČÍTANIE PAŠÍ NA VEĽKÝ PIATOK

(od bodu „Apoštolský pozdrav“ po bod „Kázeň Božieho slova“)

4. ZAMYSLENIE NAD BOŽÍM SLOVOM (Ž 22,2-3)

S úctou voči Božiemu slovu, povstanúc, vypočujme si slová z Písma svätého, ktoré sú napísané v 22. Žalme, kde v 2. a 3. verši v mene Božom čítame tieto slová:

„² Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil? Ďaleko si od mojej spásy, od slov môjho kriku! ³ Bože môj, volám vo dne, ale Ty sa neozývaš, aj v noci, ale nemôžem sa utíšiť.“ Amen. To sú slová z Písma Svätého.

Milí bratia a sestry!

„Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?“ To je nám tak dobre známe zvolanie. Počuli sme ho pred malou chvíľkou z úst Pána Ježiša, keď sme pri čítaní paší boli svedkami Jeho utrpenia. Volal nimi k svojmu Otcovi a s veľkou pravdepodobnosťou sú tieto Jeho slová začiatkom modlitby, ktorú sa v duchu modlil slovami 22. Žalmu. Áno, týmito slovami začína žalm, ktorý je žalostným volaním človeka, ktorý sa ocitol vo veľkom trápení, ba až v Božom zabudnutí.

Kniha žalmov je považovaná za zbierku židovskej poézie, múdroslovnej i náboženskej literatúry. Nachádzame v nej mnoho piesní, s ktorými sa vieme úplne stotožniť. Nejednen žalm akoby nám z duše hovoril, keď oslavuje Pána Boha, vyznáva vďaka či volá o pomoc. No kto z nás sa môže stotožniť s 22. Žalmom? Len si ho prečítajme až po verš 22. Žalmista hovorí o mimoriadne veľkom utrpení:

„ja som ľuďom opovrhnutý“, „Všetci, ktorí ma vidia, sa mi posmieávajú: .. Spoliehal sa na Hospodina, nech ho teraz zachráni“, „obkolesila ma tlupa zlosynov a prebodli mi ruky, nohy“, „Rozdeľujú si moje šaty a o môj odev hádžu lós.“ Vidíme, že tento žalm nie je obyčajným nárekom nešťastníka. Je to prorocký žalm, hovoriaci o utrpení Božieho Syna. Ved' to Jemu sa posmievali a žiadali, aby Ho Boh zachránil, to Jemu prebodli ruky i nohy, Jeho rúcho si rozdelili. A On, jedine On bol Bohom opustený.

Slnko sa skrylo, tma nastala nad celým krajom a Božia tvár sa odvrátila od milovaného Syna. To je to dno, ku ktorému v utrpení klesol Pán Ježiš. Ako dieťa som si často kládol otázku, prečo je Ježišovo utrpenie považované za mimoriadne? Ved' rovnako a možno aj viac trpeli mnohí iní velikáni dejín. Odpoveď nám dáva 22. Žalm. Nikto z ľudí totiž nepodstúpil to, čo Boží Syn – opustenosť Bohom. Áno, aj toto musel prežiť Pán Ježiš. Je to vrchol Ježišovho po-

kúšania a utrpenia, okamih, kedy sú pomyselné nitky viery napäté ako guma na prasknutie a rozhodujú sekundy. Ostáva niekoľko desiatok minút života. Ježiš z Nazareta obstál v skúške na púšti, obstál v mnohých pokúšaniach od diabla, ľudí i vlastných učeníkov, odolal túžbe po bohatstve, sláve či moci, prejavoval poslušnosť Bohu a nikdy Mu nezlorečil. No teraz? Čo bude teraz, keď telesne trpí, sily Mu dochádzajú, počuje provokačné hlasy farizejov a vidí úškry na tvárach okoloidúcich? Všetci sú proti Nemu, zavrhlí Ho, odsúdili a popravili a ešte aj Boh sa od Neho odvrátil. „To je koniec. Už nič nemá zmysel,“ povedali by sme si možno my a presne to je okamih, na ktorý striehne diabol, pretože ešte vždy sa dá všetko pokaziť. Ježiš na kríži môže oľutovať, že do toho šiel, môže zlorečiť Bohu, alebo zatúžiť po živote a novej slobode. Stačí tak málo – slovíčko proti Bohu či zneužitie svojej moci na svoju záchranu a všetko bude stratené – diabol zvíťazí,

pretože sa potvrdí, že nieto na svete ani jediného človeka, ktorý by dokázal zachovať vernosť a poslušnosť Bohu a odovzdať sa celkom do Božej vôle. Stačí slovíčko proti Bohu a bude to víťazstvo ľudského egoizmu nad Božou láskou. Ide do tuhého.

No Pán Ježiš hovorí niečo iné: „Do Tvojich rúk porúčam svojho Ducha“. On aj v tejto kritickej a oprávnene môžeme povedať najťažšej chvíli celého Jeho života i pôsobenia dôveruje Bohu. Aj Žalm 22 – ten žalm plný žalostného volania a náreku tripaceho, je popretkávaný nádejou a očakávaním. Žalmista volá: „Nebud' mi ďaleký“, „Ty, Hospodine, nevzdáľuj sa! Ty, sila moja, poponáhľaj sa mi na pomoc“, „Zachráň mi dušu pred mečom.“

A pomedzi to znejú odkazy na minulosť, veď Hospodin už neraz v dejinách pomohol: „Ty však tróniš ako svätý, Ty, chvála Izraela. V Teba dúfali naši otcovia, dúfali, a Ty si ich zachraňoval. K Tebe volávali a vyslobodzoval si ich, v Teba dúfali a ne-

bývali zahanbení.“ To sú vyznania viery a dôvera, s ktorou sa Pán Ježiš aj v tejto chvíli obracia k Bohu. Vie, že aj keď Ho On nateraz opustil, On iba Jeho potrebuje a jedine od Neho môže žiadať pomoc.

Táto nezlomná viera, dôvera a odovzdanosť do Božej vôle je to, čo nás zachraňuje. Je opakom oproti ľudskému egoizmu, ktorý sa vo väčšej či menšej miere prejavuje pri každom jednom z nás a je hlavnou príčinou rozchodu človeka s Pánom Bohom. Už na začiatku dejín to bol egoizmus, ktorý viedol Adama a jeho ženu ísť vlastnou cestou a konať podľa svojho uváženia. Nech pozrieme do ktorejkoľvek kapitoly svetových či biblických dejín, vždy tam nájdeme nejakú dávku egoizmu. Možno sa niekto opýta: „Vadí to?“ Odpoveď je jednoduchá a veľmi praktická: áno, vadí, pretože človek sám si nedokáže pomôcť a hoci porazil už mnoho svojich nepriateľov vo svete, nedokáže poraziť čas ani smrť. Pred nimi je stále maličký a bezmocný na rozdiel od Pána

Boha, ktorý aj nad nimi vládne. Pevné spojenectvo človeka a Boha na samom začiatku dávalo záruku všetkého toho dobrého pre človeka. No on sa toho vzdal a šiel vlastnou cestou. Opäť sa niekto opýta: „Vadí to? Nemôže sa človek jednoducho vrátiť?“ A opäť je jednoduchá odpoveď: áno, môže. Musel by však odstrániť všetok egoizmus zo svojho tela i srdca a byť úplne odovzdaný do Božej vôle a tak Bohu poslušný. To ale dokázal doteraz iba jeden. Ježiš Kristus, ktorý ani na kríži, keď sa Mu všetci smiali a provokovali HO, ba keď HO i nebeský Otec opustil, nehľadal svoje riešenia a nechcel uplatniť svoju vôľu, ale očakával pomoc len od Boha. Tento jediný to dokázal – vrátil sa k Bohu a tak Jeho viera a poslušnosť zvíťazila nad diablom, ktorý personifikuje všetok ľudský egoizmus.

A to ešte stále nie je všetko. Veď víťazstvo Pána Ježiša by nám nebolo nanič, keby z neho čerpal iba On sám. Čo máme my z toho, že ktosi v Amerike vyhrá

v lotérii? Bude si žiť svoj život v blahobyte a my mu môžeme akurát tak závidieť. No čo keby ten miliardár dal svoj majetok nám? Ako by sa nám to páčilo? Zaiste by sme sa potešili, hlavne ak by sme tu mali nejaké finančné záväzky, dlžoby či potreby, ktoré sami nevieme finančne pokryť. Boli by sme šťastní, že sa zrazu náhle vyriešili naše problémy. A presne to sa deje. Pán Ježiš benefity svojho víťazstva nečerpá sám, ale dáva ich nám. To ako keby sme my vyhrali ten boj, to ako keby sme my boli takí poslušní ako On. Víťazstvo nad smrťou, ten benefit, o ktorý sme prišli egoizmom prvého človeka – Adama, zrazu získavame naspäť v poslušnosti Pána Ježiša, ktorého tak Písmo právom nazýva novým Adamom. A to je úžasné radostné posolstvo dnešného smutného dňa.

Aj my sa niekedy cítime opustení a tak ako žalmista, voláme k Pánu Bohu vo dne i v noci a máme pocit, že sa neozýva. Budíme sa zo sna, prežívame dni v napätí a starosti o budúcnosť.

No majme vždy vtedy na pamäti slová 22. Žalmu a pamätajme na to, že nimi volal k Otcovi aj Pán Ježiš, ktorý trpel omnoho viac ako my. Prežívajme dnes hĺbku toho Ježišovho utrpenia, vnímajme, že to trpí namiesto nás a v tom zármutku sa aj radujeme z poznania, že vytrval v poslušnosti a vernosti až do konca a tak zvíťazil nad smrťou. Nájdime v ňom svojho osobného Záchrancu – človeka, ktorý premáha smrť a získaný život dáva nám. Tomu, kto toto dokáže sa hovorí Spasiteľ a dnes právom takto nazývame iba jediného – Pána Ježiša Krista. To On je náš Spasiteľ. Amen.

Pomodlime sa: Pane a Spasiteľu náš, koríme sa dnes v tichosti pred Tebou, ktorý si trpel na Golgote, zvíťazil nad hriechom a ako prvý a jediný nás prinavrátil späť do náručia nebeského Otca, k večnému životu, do nebeskej domoviny. Ďakujeme Ti za to, že si dokázal to, čo my nedokážeme, že si bojoval tak, ako my nevládzeme a ukázal vieru a poslušnosť, akej my nie sme

schopní. Ďakujeme Ti za to, že svoje víťazstvo daruješ nám a tak nie len Ty, ale aj my môžeme žiť večne v nebesiach. Nech je Tvoje meno oslavované po všetky veky na nebi aj na zemi. Amen.

Teraz spoločne odriekajme modlitbu Pánovu: Otče náš, ktorý si v nebesiach...

5. PIESEŇ ES 109

6. ZÁVEREČNÉ POŽEHNANIE

Prijmite požehnanie: Pokoj vám všetkým, ktorí ste v Kristovi. Amen.

DOMÁCA POBOŽNOSŤ

NA 1. SLÁVNOSŤ VEĽKONOČNÚ

12. APRÍL 2020

1. ÚVOD

V mene Boha: Otca i Syna i Ducha Svätého. Amen.

2. PIESEŇ ES 141

3. ODRIEKANIE 10 BOŽÍCH PRIKÁZANÍ

Aby sme si všetci spoločne pripomenuli Boží zákon, odriekajme spoločne Desať Božích prikázaní:

Ja som Hospodin, tvoj Boh ...

4. ČÍTANIE STAROZMLUVNÉHO TEXTU (Ž 118,14-24)

Slovo Božie Starej zmluvy je napísané v 118. Žalme, vo veršoch 14 - 24:

„¹⁴ Moja sila a pieseň je Hospodin, On sa mi stal záchranou.¹⁵ Hlas plesania a spásy v stanoch spravodlivých: Pravica Hospodinova dokázala silu!¹⁶ Pravica Hospodinova je vyvýšená, pravica Hospodinova dokázala silu!¹⁷ Neumriem, ale budem žiť, a hlásať budem skutky Hospodinove.¹⁸ Veľmi ma trestal Hospodin, smrti ma však nevydal.¹⁹ Otvorte mi brány spravodlivosti, nech vojdem nimi vďaka vzdávať Hospodino- vi.²⁰ Toto je brána Hospodinova; ňou spravodliví vchádzajú.²¹ Ďakujem Ti, že si ma vyslyšal a bol si mojou záchranou.²² Kameň, ktorý zavrhlí sta-

vitelia, stal sa hlavným, uholným.²³ Pochádza to od Hospodina, je to div v našich očiach.²⁴ Toto je deň, ktorý učinil Hospodin: jasajme a radujme sa v ňom!" Amen.

5. PÍSEŇ ES 150

6. ČÍTANIE EVANJELIA (MK 16,1-8)

Dnešné slávnostné evanjelium je napísané v Evanjeliu podľa Marka, v 16. kapitole, vo veršoch 1 - 8:

„¹ Keď sa pominula sobota, Mária Magdaléna, Mária Jakubova a Salome nakúpili voňavých vecí, aby šli a pomazali Ho.² A v prvý deň po sobote, keď slnko vyšlo, prišli k hrobu³ a hovorili si: Kto nám odvalí kameň od otvoru hrobu?⁴ Ale keď pozreli, videli kameň odvalený; a bol veľmi veľký.⁵ Keď vošli do hrobu, uzreli mládenca oblečeného do bieleho rúcha sedieť na pravej strane, a preľakli sa.⁶ On im však povedal: Nebojte sa! Hľadáte Ježiša Nazaretského, toho ukrižovaného? Vstal, niet Ho tu; ajhľa, miesto, kam Ho boli položili.⁷ Ale chod-

te, povedzte Jeho učeníkom, aj Petrovi, že vás predchádza do Galiley; tam Ho uvidíte, ako vám povedal.⁸ I vyšli a utiekli od hrobu, lebo sa ich zmocnila hrôza a boli bez seba; a nikomu nič nepovedali, lebo sa báli." Amen.

7. PÍSEŇ ES 126

8. ZAMYSLENIE NAD BOŽÍM SLOVOM (Ž 22,29-32)

S úctou voči Božiemu slovu, povstanúc, vypočujme si slová z Písma svätého, ktoré sú napísané v 22. Žalme, kde v 29. až 32. verši v mene Božom čítame tieto slová:

„²⁹ Lebo Hospodinovi patrí kralovanie, On je vládárom nad národmi.³⁰ Len pred Ním sa budú skláňať všetci, čo spia v zemi, pred Ním sa pokorí každý, kto zostupuje do prachu a nemôže si dušu živú zachovať.³¹ Potomstvo bude slúžiť Jemu, o Pánovi³² sa bude rozprávať budúcemu pokoleniu a hlásať budú Jeho spravodlivosť ľudu, ktorý sa narodí, že On to učinil.“ Amen. To sú slová z Písma Svätého.

Milí bratia a sestry!

Pred dvoma dňami sme v čítaní paší sprevádzali nášho Pána Ježiša Krista na bolestnej ceste utrpenia a smrti. Čítali sme 22. Žalm, v ktorom sa žalmista vyznáva zo svojich utrpení a v zúfalstve volá k Bohu, hoci má pocit, že On ho zavrhol. Volá k Nemu vo dne i v noci, no On sa neozýva, je ďaleko, necháva svojho služobníka vystaveného hanbe, posmechu, utrpeniu ba i smrti. To boli slová žalmistu a slová, ktoré odriekal na kríži aj Pán Ježiš Kristus. Slová, ktoré vyvierali z hĺbky trpiaceho srdca a volali k Bohu: „Bože môj, prečo si ma opustil?“ Videli sme tak utrpenia Pána Ježiša a precitňovali s Ním tú hĺbku pokúšania, osamelosti i poníženia, ku ktorej musel klesnúť, aby dokázal poslušnosť nebeskému Otcovi.

Po takom smutnom dni by sa očakávalo smutné pokračovanie. Ako keď umrie niekto blízky a hoci to najhoršie – prvé chvíle samoty a pohrebnú roz-

lúčku – nejako prežijeme, predsa prídu ťažké dni, v ktorých zármutok na nás dolieha. Veď strata blízkeho je veľmi vážna vec a hlboko preniká do ľudského srdca, takže sa ono nevie hneď len tak utíšiť a zaradovať. V takejto nálade kráčali po sobote tri ženy k hrobu, aby tam dokončili pohreb toho, ktorý v piatok za tak smutných okolností skončil. Boh Ho skúšal, dopustil na Neho utrpenie a On s dôverou volal k Nemu, no nepomohlo to a On skončil svoj život na kríži. Spomienka ešte veľmi čerstvá, srdce ešte rozjatrené, krok možno ťažký a duša zrejme zovretá zármutkom. Možno nejako takto prichádzajú k hrobu tie ženy, majúce ten najlepší úmysel – prejaviť pohrebom poslednú úctu mŕtvemu.

No tu sa deje niečo zvláštne. Kameň je odvalený, hrob prázdny, anjel hovorí tie zvláštne slová: „Niet Ho tu – vstal!“ Počuli sme to z rozprávania evanjelistu Marka. Čo sa to ale stalo? Ježiš precitol? Jeho smrť nebola ozajstná? Ale-

bo Jeho vlastná moc siahala tak ďaleko, že po telesnej smrti znova ožil a vyšiel z hrobu? Nie. To Jeho nebeský Otec nenechal volanie svojho Syna bez povšimnutia a vypočul Ho. Ježišovo volanie po Božej pomoci sa naplnilo. Nie tak, ako by sme si to my predstavovali –, že by azda Pán Ježiš zostúpil z kríža – ale ešte lepšie: Boh Ho vzkriesil a zlomil nad Ním moc smrti.

Ten smutný 22. Žalm, v ktorom žalmista tak zúfalo volá a prosí Boha o pomoc, sa v 22. verši mení. Hospodin ho vypočul. Svedčia o tom slová práve 22. verša: „Ty si ma vypočul!“ A tón celého žalmu prechádza zo zúfaleho do radostného. Ten istý človek, ktorý predtým opisoval svoju biedu, teraz chváli Boha a sľubuje: „O Tvojom mene budem rozprávať svojim bratom, uprostred zhromaždenia chcem Ťa chváliť.“ To je radostné odhodlanie nadšeného človeka. Cítite to šťastie? Takto hovorí niekto, kto prežil niečo mimoriadne a chce to každému oznámiť. Človek, ktorému sa dostalo

mimoriadnej milosti od Hospodina. Žalmista nabáda všetkých, aby oslavovali Boha: „Vy, čo sa bojíte Hospodina, chváľte Ho!“ Muselo sa teda stať niečo mimoriadne.

A stalo sa. Hospodin vypočul volanie svojho Syna a vzkriesil Ho z mŕtvych. Ježiš žije a táto radostná správa znie nám dnes. Nie je to iba oznam o tom, že sa smutný príbeh skončil radostne. Je to oznam, ktorý sa nás veľmi bytostne dotýka a to hneď z dvoch dôvodov:

Prvým dôvodom je, že víťazstvo Pána Ježiša nad smrťou a Jeho vzkriesenie znamená nádej života aj pre nás. Sám Pán Ježiš hovorí: „Ja žijem, aj vy budete žiť“ (J 14,19). Ak by nebolo toho, mohol by nás celý Ježišov príbeh pramálo zaujímať, prípadne by sme ho mohli vnímať len ako nejakú kuriozitu z Jeruzalema. Ježišovo vzkriesenie však znamená aj naše vzkriesenie. Jeho víťazstvo je aj naším víťazstvom a tak ako On žije, aj my budeme žiť večne. To je ne-

ochvejná pravda, kľúčové posolstvo celého kresťanstva, to najdôležitejšie, čo nám celá Biblia chce povedať.

Tým druhým dôvodom prečo sa nás správa o Ježišom vzkriesení dotýka je, že nás uisťuje o tom, že Pán Boh nikdy nemlčí. Spomeňme si, ako beznádejne to vyzeralo v piatok, keď Boží Syn, opustený Bohom, volal a prosil o pomoc. Hľa, Boh neostal ďaleko, neostal hluchý, neostal nečinný. Konal a prejavil svoju moc. A tak ako neostáva nečinný pri Pánovi Ježišovi, neostáva nečinný ani pri nás. Veď On je ten istý včera dnes i naveky a Jeho moc stále trvá. To prorokuje aj žalmista v dnešných slovách: „Pred Ním sa budú skláňať všetci, čo spia v zemi, pred Ním sa pokorí každý, kto zostupuje do prachu a nemôže si dušu živú zachovať.“ To je o nás. To my sme tí, čo si dušu nemôžu zachovať, čo zostupujú do prachu, alebo dokonca mnohí už spia v zemi. O našom ľudskom pokolení hovoria tieto slová, no nie s beznádejou, ako by to na-

značoval začiatok 22. Žalmu, ale radostne. Lebo „Hospodinovi patrí kraľovanie, On je vladárom nad národmi“. On je mocný a konajúci Boh a ak tí, čo spia v zemi, zostupujú do prachu a dušu si nemôžu zachovať, zveria sa do Jeho rúk, dočkajú sa od Neho nového života a sami budú hlásať Jeho spravodlivosť.

Radujme sa preto zo vzkrieseného Pána, vidíme v ňom nádej, ba istotu nášho vlastného vzkriesenia a chváľme Boha, ktorý to urobil. Milujme Ho ako Boha, ktorý nikdy neostáva ďaleký ani mlčiaci, ale vyvádza z prachu toho, kto padá, posilňuje toho, kto je slabý, ba kriesi toho, kto je mŕtvy. V ňom teda máme istotu všetkého, aj života. A to je dôvod k radosti a oslave. Amen.

Pomodlime sa: Všemohúci Bože, akú veľkú vec si to urobil, keď si svojho Syna vzkriesil z mŕtvych. Nenechal si Ho v tmavom hrobe a ukázal si, že nikdy nemlčíš, neopúšťaš toho, kto k Tebe volá, máš moc nad smrťou a v Tebe je

život. Do Tvojich rúk sa zverujeme a prosíme, pre zásluhy Tvojho milého Syna, vzkries tak raz aj nás, preved' nás bránou časnej smrti do večnosti a rozhorli nás vo viere, aby sme Ťa ako svojho láskavého a milostivého Boha oslavovali, meno Tvojho milého Syna a nášho Spasiteľa Pána Ježiša Krista velebili a Tvojho Svätého Ducha vzývali a to už tu v časnosti, no hlavne potom raz tam, vo večnosti. Amen.

Teraz spoločne odriekajme modlitbu Pánovu: Otče náš, ktorý si v nebesiach...

9. PÍESEŇ ES 600

10. ZÁVEREČNÉ POŽEHNANIE

Prijmite požehnanie: Milosrdenstvo vám a pokoj a láska nech sa rozhojňuje! Amen.

DOMÁCA POBOŽNOSŤ

NA 2. SLÁVNOSŤ VEĽKONOČNÚ

13. APRÍL 2020

1. ÚVOD

V mene Boha: Otca i Syna i Ducha Svätého. Amen.

2. PÍESEŇ ES 128

3. ODRIEKANIE 10 BOŽÍCH PRIKÁZANÍ

Aby sme si všetci spoločne pripomenuli Boží zákon, odriekajme spoločne Desať Božích prikázaní:

Ja som Hospodín, tvoj Boh ...

4. ČÍTANIE STAROZMLUVNÉHO TEXTU (Ž 16,1-11)

Slovo Božie Starej zmluvy je napísané v 16. Žalme, vo veršoch 1 - 11:

„¹ Vzácny žalm Dávidov. Ochráňuj ma, Bože, lebo sa k Tebe utiekam. ² Hovorím Hospodinovi: Ty si môj Pán! Niet pre mňa šťastia mimo Teba! ³ Vo svätých, čo sú v krajine, a v slávnych mávam všetku záľubu. ⁴ Mnohé sú bolesti tých, čo k inému bohu sa utiekajú; krvavé obete im neprinesiem a nevezmem ich mená na pery. ⁵ Hospodín je mojím dedičným údelom a mojím kalichom;

Ty mi zaručuješ môj podiel. ⁶ Na utešených miestach pripadla mi výmena, a veľmi sa mi páči môj podiel. ⁷ Dobrorečiť budem Hospodinovi, ktorý mi dal radu; aj v noci ma upomína na to môj cit. ⁸ Stále si staviam Hospodina pred seba; keď mi je po pravici, nesklátim sa. ⁹ Preto sa teší moje srdce a jasá moja duša; aj moje telo prebývať bude bezpečne. ¹⁰ Neprenecháš ma ríši smrti a svojmu zbožnému nedáš vidieť jamu. ¹¹ Ty mi dáš poznať cestu života; pred Tvojou tvárou je sýtosť radosti, v Tvojej pravici je večná blaženosť.“ Amen.

5. PÍSEŇ ES 129

6. ČÍTANIE EVANJELIA (J 20,11-18)

Dnešné slávnostné evanjelium je napísané v Evanjeliu podľa Jána, v 20. kapitole, vo veršoch 11 - 18:

„¹¹ Mária však stála von pri hrobe a plakala. Ako tak plakala, nahla sa do hrobu ¹² a na mieste, kde ležalo telo Ježišovo, videla sedieť dvoch anjelov v bielom rúchu, jedného pri hlave a dru-

hého pri nohách. ¹³ Títo jej povedali: Žena, čo plačeš? Odpovedala im: Vzali mi Pána a neviem, kam Ho položili. ¹⁴ Ako to povedala, obrátila sa a videla Ježiša stáť, ale nevedela, že je to Ježiš. ¹⁵ I riekol jej Ježiš: Žena, čo plačeš? Koho hľadáš? Ona si myslela, že je to záhradník, a povedala mu: Pane, ak si Ho ty odniesol, povedz mi, kam si Ho položil, a ja si Ho odnesiem. ¹⁶ Ježiš ju oslovil: Mária! Ona sa obrátila a povedala Mu po hebrejsky: Rabbúni! to znamená Majstre! ¹⁷ Ježiš jej riekol: Nezdržuj ma, lebo som ešte nevstúpil k Otcovi, ale choď k mojím bratom a povedz im: Vstupujem k svojmu Otcovi a k vášmu Otcovi, k svojmu Bohu a k vášmu Bohu. ¹⁸ A Mária Magdaléna šla a zvestovala učeníkom, že videla Pána a že jej to povedal.“ Amen.

7. PÍSEŇ ES 125

8. ZAMYSLENIE NAD BOŽÍM SLOVOM (Ez 37,1-14)

S úctou voči Božiemu slovu, povstanúc, vypočujme si slová z Písma svätého, ktoré sú napí-

sané Knihe proroka Ezechiela, v 37. kapitole, kde v 1. až 14. verši v mene Božom čítame tieto slová:

„¹ Ruka Hospodinova bola nado mnou a Hospodin ma v Duchu vyviedol a zložil ma do stredu údolia, ktoré bolo plné kostí.² Povodil ma dookola nich. Bolo ich v údolí mnoho. A boli veľmi suché.³ I povedal mi: Človeče, môžu tieto kosti ožiť? Povedal som: Hospodine, Pane, Ty to vieš!⁴ Riekol mi: Prorokuj o týchto kostiach a povedz im: Suché kosti, čujte slovo Hospodinovo!⁵ Takto vraví Hospodin, Pán, týmto kostiam: Ajhľa, ja vovediem do vás ducha a ožijete,⁶ položím na vás šľachy a obložím vás mäsom, natiahnem na vás kožu a dám do vás ducha; ožijete a poznáte, že ja som Hospodin.⁷ A ja som prorokoval, ako som dostal príkaz. Keď som prorokoval, nastal šum a hrkot a kosti sa približovali jedna k druhej.⁸ Videl som, že boli na nich šľachy, i mäso narástlo a zvrchu ich potiahla koža; ale duch v nich nebol.⁹ Riekol mi: Prorokuj o

duchovi, prorokuj, človeče, a povedz mu: Takto vraví Hospodin, Pán: Duch, príd' od štyroch vetrov a dýchni na týchto pobitých, aby ožili.¹⁰ A keď som prorokoval, ako mi prikázal, vošiel do nich duch, ožili a postavili sa na nohy. Bol to veľmi veľký húf.¹¹ Povedal mi: Človeče, tieto kosti znamenajú celý dom Izraela. Oni, pravda, hovoria: Suché sú naše kosti a zhynula naša nádej; sme stratení.¹² Preto prorokuj a povedz im: Takto vraví Hospodin, Pán: Ajhľa, ja otvorím vaše hroby, vyvediem vás z nich ako svoj ľud a privediem na pôdu Izraela.¹³ Potom poznáte, že ja som Hospodin, keď otvorím vaše hroby a keď vás vyvediem z vašich hrobov ako svoj ľud.¹⁴ Vložím do vás svojho ducha, ožijete a zložím vás na vašu pôdu; potom poznáte, že ja, Hospodin, som povedal i splním to - znie výrok Hospodina, Pána.“ Amen. To sú slová z Písma Svätého.

Milí bratia a sestry!

Veľkonočné sviatky sú paradoxnými sviatkami. Sú to sviatky, hovoriace o smrti a predsa vyzývajúce k radosti. Možno si to ani neuvedomujeme, pretože vzkriesenie Pána Ježiša Krista je tá radostná udalosť, na ktorú sme upriamení, no tá prichádza až po niečom inom – po smrti. Pán Ježiš najprv trpel, zomrel, pochovali Ho. Najprv tu bola smrť, až potom mohlo prísť vzkriesenie. Veľká noc je teda v prvom rade o smrti. Smrť je jej základným východiskom, stavom, ktorý je reálny. Až potom Hospodin tento stav mení, smrť premáha, hrob otvára a život víťazí. Ak by sme teda chceli zhrnúť posolstvo veľkonočných sviatkov, dalo by sa povedať, že sú to sviatky o smrti a o tom, ako s ňou Boh dokáže naložiť.

Paradoxom Veľkej Noci je aj to, že je ľuďmi oveľa menej oslavovaná ako napríklad Vianoce. Možno preto, že malé bezbranné dieťa chudobných rodičov dojíma svet viac ako muž, trpiaci na kríži, aj keď tento vstáva z hrobu. Buď je správa o Jeho zmŕtvychvstaní príliš neveriteľ-

ná, alebo ľudia tému smrti vytesňujú a nechcú sa ňou zaoberať. Priveľmi im totiž pripomína ich vlastnú smrteľnosť a to nie je príjemné, hlavne v dnešnej dobe, ktorá nás volá užívať život.

A predsa smrť je realitou nášho života. Náš život raz skončí a naše telo sa premení na prach. Ostanú z nás iba kosti, ktoré budú nápadne zapadať do obrazu z Ezechielovho videnia. Prorok sa ocitol v údolí suchých kostí, kde bolo vidno, že kosti sú už veľmi staré, navyše sú rozhádzané bez ladu a skladu, čo svedčí o tom, že mŕtvych tu nikto riadne nepochoval. Pre veriaceho Žida takýto posmrtný stav znamenal nemožnosť pripojiť sa k predošlým generáciám vo večnosti, nemožnosť večného života. Obraz z Ezechielovho videnia je teda obraz absolútnej deštrukcie a stavu beznádeje, do ktorého sa človek v zajatí deštruktívnej moci smrti môže dostať.

Nie je to však len smrť, ktorá nás vedie do stavu fyzickej beznádeje. Už za života môžeme prežívať podobné stavy, napríklad, keď sa nás zmocní zlá choroba, naše telo chradne, slabne

a my nevidíme nádej zlepšenia. Niektorí podliehajú depresii pod ťarchou pribúdajúcich rokov, niektorí zasa trpia svojim trvalým telesným postihnutím. Skrátka, život nám prináša mnoho situácií, kedy nás oslabí či ochromí na tele a hoci my ešte dýchame a naše srdce tľchie, máme pocit, že sme ako tie suché kosti, ležiaci bez úžitku a sily kdesi na dne suchého údolia, kde nás už nič dobré nečaká.

A predsa to neznamena koniec. Ten depresívny obraz údolia suchých kostí nám Ezechiel rozpráva preto, aby ukázal moc Hospodina. Ten sa pýta Ezechiela: „Môžu tieto kosti ožiť“? Človek dnešnej doby by možno odpovedal: „V žiadnom prípade“. Ale Ezechiel hovorí: „Ty to vieš“. Tým vyznáva, že veci nie sú také, ako sa človeku javia a človek nemôže sám vyriešiť súd, dokonca ani nad suchými kosťami. Hospodin sám vie a Hospodin sám môže. V Jeho rukách je poznanie i moc ku skutku. A On aj koná. Najprv vyzýva proroka vysloviť neuveriteľné proroctvo o tom, že tieto kosti ožijú a potom sa toto pro-

roctvo naplní a kosti ožívajú. Tak Hospodin vstupuje do fyzického sveta, do fyzikálnych zákonitostí, do sveta biológie a prírodných zákonov, aby uplatnil svoju vôľu, ktorá sa deje a kosti sú zrazu obložené mäsom i šľachami a potiahnuté kožou.

My sme v pôste počuli podobne neuveriteľné proroctvo o tom, ako Syn človeka zbičujú, zabijú, ale na tretí deň vstane z mŕtvych. Znie to rovnako nereálne, ako správa o tom, že by suché kosti ožili. A predsa sa to stalo. Syn človeka zomrel na kríži, bol pochovaný no na tretí deň vstal. To je pre nás bytostne dôležité, pretože smrť sa týka každého z nás a posolstvo Veľkej Noci nám chce priniesť radostný prísľub víťazstva nad smrťou a tým aj nad našou neutešenou telesnou situáciou, či už ide o našu smrteľnosť, alebo o stav nášho tela.

Ezechiel mal rovnakú úlohu. Mal priniesť potešujúcu zvesť Izraelcom, ktorí boli v tom čase v babylonskom zajatí. Ocitli sa ďaleko od domoviny, uprostred cudzieho sveta, kultúry a náboženstva, bez nádeje ná-

vratu. Obraz o suchých kostiach je vlastne obrazom ľudu, ktorý hynie v zajatí v cudzine.

Hospodin sám vysvetľuje Ezechielovi význam obrazu. Vysvetľuje, že Izrael hynie v zajatí, no Hospodin ho vráti do jeho krajiny. V prípade Ezechiela tak nejde ani o fyzické vzkriesenie mŕtvych ľudí ako skôr o prinavrátenie ľudu v beznádeji do domoviny a k pôvodnému životu. Tiež je to ale skutok oživenia, skutok, ktorý bez mimoriadneho Hospodinovho zásahu sa nezdá možný. Veď Izraelci nevideli žiadnu možnosť záchranu a návratu bez Hospodina. Až na Jeho mocný zásah sa to udeje a ako vieme, Izrael sa vráti domov.

Tak aj slová o vzkriesení nemusia byť vždy len o vzkriesení tela. Ezechiel hovorí o tom, ako kosti naozaj nabrali mäso, šľachy i kožu, no nebolo v nich ducha. Ten chýbal a bez neho nebolo života. Poznáme to. Veď aj my neraz o niekom povieme, že je ako bez duše. Hýbe sa, no jeho životu akoby čosi chýbalo. Dnes tak žije veľmi veľa ľudí. Žijú, hýbu sa, pracujú, ho-

nobia majetok, budujú kariéru, no akoby im stále niečo chýbalo. Je to duch skutočného života v pokoji a radosti. Duch, ktorý dáva životu zmysel a ktorý spôsobuje, že človek má zo života aj nejakú radosť.

Aj tohto ducha dáva Hospodin. On dáva zmysel veciam, dejom i životu. On určuje beh dejín a on dáva ducha i do našich dní. Ezechiel na Hospodinovu výzvu prorokuje o duchovi a predpovedá jeho príchod. A je to Boží Duch, ktorý dáva život človeku, spoločenstvu i cirkvi.

Veľká Noc je teda nielen radostnou správou o vzkriesení Pána Ježiša Krista, ale je aj proctvom, ktoré hovorí, že aj my budeme vzkriesení. Nielen z tej fyzickej smrti, ale aj z našej lartargie, biedy, slabosti, beznádeje, pesimizmu či depresie. Hospodin ukázal v údolí suchých kostí, že kriesi k životu kosti a dáva ducha života. Potvrdil pri Ježišovi Kristovi, že má moc nad všetkým. A tak sa k Nemu upínajme a prosme Ho o ten nový život, nie len s ohľadom na večnosť, ale aj s ohľadom na náš terajší život. Kiež ho – obživení

Hospodinom na tele i duchu – žijeme novým, lepším, krajším spôsobom. Amen.

Pomodlime sa: Milostivý Bože, Ty, ktorý kriesiš telo a dávaš Duča, k tebe voláme dnes s nádejou a vierou: zmiluj sa nad nami a obživ nás v našom živote. Daj život nášmu telu a radosť našej duši. Prebud' nás z našej častej ľahostajnosti, pasivity, malomysel'nosti či beznádeje a naplň radostným očakávaním Tvojich zaslúbení a spasenia, ktorého sa nám dostane pre zásluhu Tvojho Syna Ježiša Krista. Amen.

Teraz spoločne odriekajme modlitbu Pánovu: Otče náš, ktorý si v nebesiach...

9. PIESEŇ ES 130

10. ZÁVEREČNÉ POŽEHNANIE

Prijmite požehnanie: Vzrastajte v milosti a známosti nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista. Jemu sláva aj teraz aj naveky! Amen.

Domáce pobožnosti na Veľký piatok, 1. a 2. slávnosť veľkonočnú pripravil Štefan Kišš, tajomník pre misiu a vnútornú misiu GBÚ ECAV na Slovensku. Ďakujeme!

<p>Kontakty Ev. a. v. farský úrad Hviezdoslavova 16 059 01 Spišská Belá Tel.: 052 459 16 28 E-mail: spisska.bela@ecav.sk</p>	<p>Web: ecav.spisskabela.sk IČO: 31967833 IBAN: SK62 0200 0000 0080 5134 0562 Mgr. Eva Germanová, PhD. 0904 844 103 eva.germanova@gmail.com</p>
--	--

Časopis „Evanjeliik Cirkevného zboru ECAV Spišská Belá“ je určený výlučne pre členov cirkevného zboru, pre vnútornú potrebu a vlastnú propagáciu Cirkevného zboru ECAV na Slovensku Spišská Belá, Hviezdoslavova 16, 059 01 Spišská Belá. Časopis nie je distribuovaný verejnosti. Vydávame ho s Božou pomocou štyrikrát ročne, toto číslo vychádza na Zelený štvrtok – 9. apríla 2020. Texty prešli len laickou jazykovou korektúrou. Ďakujeme všetkým prišpievateľom!

Vaše pripomienky, návrhy alebo príspevky prosíme adresujte osobne sestre farárke alebo posielajte na e-mailovú adresu spisska.bela@ecav.sk.